SALÂT-I FEVZİYE
VE
TERCÜMESİ

İbnü'l-Arabî
(1165-1240)

Hazırlayan
İhramcızâde
Hacı İsmail Hakkı
ALTUNTAŞ

İSBN:
ismailhakkialtuntas@gmail.com
http://ismailhakkialtuntas.com

Dizgi : **H. İsmail Hakkı Altuntaş**
Kapak :
Baskı- Cilt :

Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimiz için söylenmiş olan salâvatlar kendi içinde büyük sırları taşıdıkları gibi okuyan kişilerin manevi derecelerinin de yükselmesinde büyük öneme haizdir. **Ahmet Ziyâüddin Gümüşhânevî** kaddese'llâhü sırrahu'l azîzin[1]

---

[1] Benzeri az bulunan, meşhur bir İslam âlimi, gerçek bir âbid ve zâhid, büyük cihadı (cihâd-ı ekberi) ve kâfirlerle yapılan cihadı (cihâd-ı küffârı) hakkıyla yerine getirmiş örnek bir mücâhid, şeyhler şeyhi, şöhret ve şatafata kapılmamış, ilm-i zâhiri ve ilm-i bâtını, tasavvufu, tarikatı ve şeriatı beraber götürmüş, çok ciddi ve çok vakur bir ârif-i kâmil; yüzden fazla kâmil mürebbî ve halîfe yetiştirmiş bir mürşid-i kâmil ve mükemmil, nice nice hadis, kelam, fıkıh ve tasavvuf eseri yazmış çok velûd bir yazar; muhaddis, mütekellim, fakih, kutbü'l-aktâb, gavsü'l-vâsılîn **Ahmed b. Mustafa b. Abdurrahman el-Gümüşhânevî** 1228/1813 senesinde Gümüşhane' nin **Emirler** Mahallesinde dünyaya gelmiştir. XIX yüzyıl gibi Osmanlı Devleti'nin çalkantılı, buhranlı bir devrinde yaşamış olan Gümüşhânevî hazretleri; tarikat anlayışı, tekkesi, irşad hususiyeti, bir milyondan fazla müridi, padişahlar yanındaki nüfûzu, tasavvuf, fıkıh ve hadise dair eserleri ve dünyanın

tertip ettiği üç cilt olan **Mecmuât'ül-Ahzâb** Kitabında İbnü'l-Arabî Cildinin başında geçen **Ebu Abdillah Muhyiddin Muhammed b. Ali b. Muhammed el-Hatimî et-Taî el-Endelüsi** kaddese'llâhü sırrahu'l azîzin meşhur **Salât-ı Fevziyesi**'ni koyarak ve Abdülganî Nablusî [2] ninde açıklamasını da ilave ederek kıymeti yüksek bir salât olduğuna işaret etmiştir.

Kısaca tercümesini sunduğumuz bu salâvat için **Kutbu'l-ârifîn Abdülaziz Mecdi Tolun** (1865-1941) kaddese'llâhü sırrahu'l azîzin Osmanlıca çevirisinden[3] de istifade ederek günü-

---

çeşitli bölgelerine gönderdiği 116 halifesiyle günümüzde de halen canlılığını muhafaza eden bir tesir ve şöhrete sahiptir.

Gümüşhânevî hazretleri 7 Zilka'de 1311/13 Mayıs 1893 senesinde sabahleyin saat 10 sularında ansızın gözünü açıp **"Hepsini isterim Yâ Kibriyâ'!"** diyerek ebedi âleme göç etmiştir. Kabri, Süleymaniye Camii avlusunda Kanûnî Sultan Süleyman Türbesi'nin kıble tarafındadır. Yanlarındaki kabirde zevceleri Havva Seher Hanım yatmaktadır.

[2] Meşhur Osmanlı âlimi ve kerâmetler sâhibi velî. İsmi, Abdülganî bin İsmâil bin Abdülganî en-Nablüsî ed-Dımeşkî'dir. 1640 (H.1050) senesinde Şam'da doğdu. 1731 (H.1143) senesinde Şam'da vefât etti. Kabri Şamda'dır.

[3] Atatatürk Kütüphanesi, İstanbul; Nadir Eserler Bölümü; Salat feyziye tercümesi / Ebu Abdillah Muhyiddin Muhammed b. Ali b. Muhammed el-Hatimî et-Taî el-Endelüsi (560-638 H./1165- 1240

müz insanına faydalı olmayı düşündük.

Allah Teâlâ’m, rızan için yaptığımız işlerden dolayı affını diler, Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin şefaatini arzu niyaz ederiz.

İhramcızâde
İsmail Hakkı ALTUNTAŞ
Esenler /İstanbul
2010

M.) İbnü’l-Arabî; müt.: Abdülaziz Mecdi Tolun(1865-1941) 297.7 ARA1343 H Osman Ergin Yazmalar OE_Yz_000467

صلوة الفيضية

بِسـ ـ ـمِ ا ِ الرحمنِ الرحيمِ

َاللهم أفض صلَةَ صلَواتك وسلاَمةَ تسليِماتك على أولِ التعينأت الْمفأضة من الْعماءِ الربا ِ * و آخر التنزلاَت الْمضاقَة ا َ النوعِ ٱلانسأنِىّ * أ لْمهأجِرِ من مكةَ كَانَ اللهُ ولَم يكُن معه شـ ْئٌ ثأن * ا َ الْمدينة وهو ٱلانَ على مأ علَيه كأنَ محصىِ عوالم الْحضرات الْخمسِ ِ وجوده و كُل شـ ْئ أحصيناه ِ امامٍ مبِ ٍ * وراحم سائلىِ استعداداتها بِـنِدِاءِ وجوده ومأ أرسـلْنأك الا رحمةً للْعالَم * نقْطَةُ الْبسملَة الْجامعة لما يكُونُ وكَانَ * و نقْطَةُ

ٱلاَمرِ ٱلْجوالَة بِدوآئرِ ٱلاَكْواَن * سرِ ٱلْهوِية
ِ كُلِّ شـْئ سارِيةٌ * و عن كُلِّ شـْئ
مجردةٌ و عارِية * اَم ِ اللهِ على خزآئنِ
ٱلْفَواَضلِ * ومستودعهاَ ومقْسِمهاَ على
حسبِ ٱلْقَوابِلِ * وموزِّعها كَلمة ٱلاسمِ
ٱلاَعظَمِ * وفَاتحة ٱلْكنـزِ ٱلمطَلْسمِ ٱلمظْهرِ
ٱلاَتمِّ * اَلْجامعِ بين ٱلْعبودية و الربوبِـية و
ٱلْمنشأ ٱلاَعمِّ * اَلشاملِ لـْلإِمكَانِية
والْوجوبِية الطود ٱلأَشمِّ الذى لاَ يزحزِحه
التجلّى عن مقَامِ التمكـِ * والْبحرِ ٱلْحضمِّ
الذى لَم تعكّره جِيف ٱلْغفَلاَت عن صفاَءِ
ٱلْيق ِ * ٱلْقَلَمِ النورانِىِّ ٱلْجارِي بِمداَد
ٱلْحروف ٱلْعاَلياَت * والنفْسِ السارِي بِموآدّ
ٱلْكَلماَت التامات * ٱلْفيضِ ٱلاقْدسِ ٱلأَقْدسِ

الذا ِ الذى تعينت بِه ٱلْأعيَانُ واستعدادَاتهاَ * مطْلَعِ شمسِ الذات ِ اَسماَءِ ٱلْأَسماَءِ والصّفاَت * ومنبعِ نور ٱلِإفَاضاة ِ رِياضِ النسبِ ٱلِإضافَاة * خطّ الْوحدة بين قَوسىِ ٱلْأحدية والْواحدية * وواسطَة التـنزلِ ٱلِإلهىّ من سماءِ ٱلْأزلـية ا' اَرضِ ٱلْأبـَدية * النسخة السفرى الـ ِ تفَرعت عنها الْكُبرى والدرة الْبيضاءِ الـ ِ تنزلَت ا َ ياقُوتة الْحمراء * جوهرِ الْحوادث ٱلِإمكَانِية الـ ِ لاَ تخلوا عنِ الْحركَة و السكون * و مادة الْكَلمة الْفَهوانِية الطالعة من كنّ كُن ا َ شهادة فَيكُونَ * هيو َ الصورِ الـ ِ لاَ تبخلى بِاَحد الا مر ةً لاَ اثْنينِ * ولاَ بِصورة منها ِ لأَحد مرتينِ قُراَن الْجمعِ

الشامل للْممتنِع والْعد ِ * و فُرقَان الْفَرق
الْفَاصل بين الْحادث والْقَديـم * صائم
نهارٍ انى اَبِيت عند ربى * و قآئم لَيلٍ تنام
عيناى ولاَ يـنام قَلْبِى * واسطَة ما بين
الْوجود والْعدم مرج الْبحرين يلْتقياَن * و
رابِطَة الْحدوث بِالْقَد ِ بيـنهما برزخ لاَ
يبغياَن * فَذَالك دوْـتر اْلأَول واْلآخرِ* و
مركَز احاطَةُ اْلباطنِ و الظاهرِ * حبِيبك
الذى استجلَبت بِه جمالَ ذَاتك على منصة
تجلّـياتك * و خلَعت علَيه خلْعةَ الصّفَات
و اْلأَسماءِ * وتوجـته بِتاجِ الْخلاَفَة
الْعظْمى * و اَسريت بِجسده لَيلاً من
الْمسجِد الْحرامِ ا َ الْمسجِد اْلاَقْصى *
ح انـتهى ا َ سدرة الْمنـتها * و ترقى

ا ـَ قَاب قَوسينِ اَو اَد ـَ * فَأَسر فُ ـؤآده
بِشـ ـهودك حيثُ لاَ صباح و لاَ مساءَ * ما
كَذَب الْفُؤآد ما رأىٰ * و اُقر بصره
بِوجودك حيثُ لاَ خلاَ و لاَ ملاَ ما زاغَ
الْبصر و ما طَغىٰ * صلِّ اللهم علَيه صلوةً
تصلِّ بِها فَرعىِ ا ـَ اَصلىِ * و يصلُ
بعضىِ ا ـَ كُلّىِ * لتـ ـتحد ذَاتىِ بِذَاته
وصفَاتىِ بِصفَاته وتـ ـقر الْعين بِالْعينِ* و
يفر الْبين من الْبينِ و سّلم علَيه سلاَماً اَسلَم
بِه ـِ متابِعته من التخلف * و ـِ طَرِيقِ
شرِيعته من التعسف * ـِ لاَفْـ ـتتح باب
محـ ـبتك اياى بِمفْتاَحِ شرِيعته و اَشهدك
ـِ حواسىِ و اَعضائيِ من مشكَاة شرعه و
طَاعته * و اَدخلَ وراءَ حصنِ لآ اله الا اللهُ

و ِ أثـَرِه خلْعةُ ِ مع اللهِ * اذْ هو بابك الذى من لَم يقْصدك منه سدت علَيه الطرق وْالأبواب * ورد بِعصاة ْالأدبِ ا َ اصطَـبلِ الدوابِّ اَللهم يا ربِّ يا من لَـيس حجابه الا الّنور ولاَ خفاَه الا شدةُ الظهورِ * اَسأَلُك بِك ِ مرتـبة اطْلاَقك عن كُلِّ تقْييد * اَل ِ تفْعلُ فيها ما تشاءُ و ما ترِيد و بِكشفك عن ذَاتك بِلْعلْمِ النورِيِّ * وتحوا ِـلك ِ حضرت صورِ اَسمائك و صفَاتك بِلْوجود الصورِيِّ * اَنْ تصلّى على سـّيِدنا محمد صلاَةً تكْحلُ بِهاَ بصرتى بِالنورِ الْمرشوشِ ِ ْالأزلِ ِ لأشهد فَناَءَ ما لَمءِ يكُن و بقاَءَ من لَم يزلْ * و أَرى ْالأشياَءَ كما هى ِ اَصلهاَ معدومةً مفْقُودةً

* وكَونِهاَ لَم تشم راِيحةَ الْوجود فَضلاً عن كَونِـهاَ موجودةً * و اَخرِجِ ِ اللهم بِالصلاَة علَيه من ظُلْمة أناَنِـيِ ِ ا َ النورِ * و من قَـبرِ جِسماَنِـيِ ِ ا َ جميعِ الْحشرِ و فَرقِ النشورِ * و اَفض علَى من سماءِ توحيدك اياك ما تطَّهر ِ من رِجسِ الشّرك و اْلاِشراك * واَنعش ِ بِالْموتة اْلاُو َ والْوِلاَدة الثّاَنِية * واَحيِ ِ بِالْحياَة الْباَقية ِ هذه الدنياَ الْفاَنِية * و اجعلْ ِ نورا اَمشى بِه ِ الناَسِ * فَأَرى بِه وجهك اَينما توليت بِدون اشتباَه و لاَ الْتباَسٍ * ناَظرا بِعيِ ِ الْجمعِ و الْفَرقِ * فاَصلاً بين الْباَطلِ و الْحقِّ * دالا بِك علَيك وهاَديا بِاِذْنِك اَلَيك ياَ اَرحم الراَحم * صلِّ و سلّم على

سّيِدنا محمد صلاَةً تتقَبلُ بِهاَ دعاَئىِ و
تحقّق بِهاَ رجائىِ* و على اَله اَلِ الشهود
و الْعرفاَن * و اَصحاَبِه اَصحاَبِ الذوقِ و
الْوِجدان * ما انتشرت طُرةُ لَيلِ الْكياَن
* و اسـتفَر جِيِ الْعياَن * آم و سلاَم
على الْمرسل *

و الْحمد لِلهِ ربِّ الْعاَلَم

SALÂT-I FEVZİYE
VE
TERCÜMESİ

ِسـ ـ ـم ا ِ الرحمن الرحيم

َاللهم أفض صلة صلواتك وسلامةَ تسليماتك على أول التعـينات المفاضة من العماءِ الربا ِ وآخر التـنزلات المضافة ا َ النوع الانسانِىّ

"Ey Allah’ım! Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem için salâtlarını, övgülerini bolca yağdırdığın gibi selâmını da emniyetinle üzerine indir.

O Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem ki, Senin yalnız olduğun zamanda, yaratmaya niyetlendiğinde ve her şeyin öncesinde belirlediğindir. O insanlığın özellikleriyle ulaşabileceği son mertebede olandır.

المهاجِرِ من مكةَ كانَ ا ولم يكُن معه شـْـئٌ ثانِ ا َ المدينة وهو الانَ على ما عليه

"Ey Allah’ım! O Muhammed ki **"Allah, vardı**

ve O'nunla beraber başka bir şey yoktu"[4] Mekke'sinden[5] **"O hâlâ da o hal üzeredir"** Medine'sine hicret etmiştir."

كأنَ محصى عوالم الْحضرات الْخمسِ ِ
وجوده و كُل شـْئ أحصيـناه ِ امامٍ مبٍ ٍ

"Ey Allah'ım! O Muhammed ki **"Biz her şeyi imâm-ı mübîn'de zikrettik"** [6] âyeti gereğince

---

[4] Ebu Rezîn el-Ukeylî radiyallâhü anh anlatıyor:

"Ey Allah'ın Rasûlü, dedim, mahlûkatını yaratmazdan önce Rabbimiz nerede idi?" Bana şu cevabı verdi:

"Amâ'da idi. Ne altında hava, ne de üstünde hava vardı. Arşını su üzerinde yarattı."

Ahmed İbn-u Hanbel dedi ki: "Yezid şunu söyledi: **el-Amâ** yani **"Allah'la birlikte başka bir şey yoktu"** demektir." [Tirmizî, Tefsir, Hud (3108).]

[5] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem **Mekkî** olarak anılır. **"Allah Teâlâ'nın huzurunda dimdik durabildiği içindir."** Bu mana Baklî şerhlerinde yer alır. Arapça metinde bu manayı veren temekkün yerine temkîn denilmiştir. (Hallac-ı Mansur trc: Yaşar Nuri ÖZTÜRK Tavasin [Kitap]. - İstanbul: Fatih, 1976, s.67

[6] **"Şüphesiz ölüleri dirilten, işlediklerini ve eserlerini yazan Biziz; herşeyi, apaçık bir kitapta saymışızdır."** (Yasin, 12)

vücudundaki hazarât-ı hamse[7] âlemlerinin top-

---

[7] **Arapça, beş hazret demektir.** Kudret ve onun temsilcileri yerinde kullanılır. Bu, Allah'tan zuhur ve sudur eden varlıkların geçirdikleri beş âlemdir. Bu beş âlem şunlardır:
1. Mutlak Gayb hazreti. İlim hazreti âlemindeki âyân-ı sabite, buradadır.
2. Gayb-ı Muzâf hazreti. Bu da iki kısımdır.
3. Ya mutlak gayba yakın olana muzâf olur. Bu ceberûtî ve melekûtî ruhlar âlemidir. Bunlar mücerred nefisler ve akıllar âlemidir.
4. Ya da şuhûd-ı mutlakaya yakın olana muzâf olur. Bu misâl âlemidir. Buna, melekût âlemi de denir.
5. Bu dört âlemi bir araya getiren, toplayan hazrettir. Bu âlem-i insandır. **Öyle bir insan ki, bütün âlemleri ve ondaki varlıkları kendisinde toplamıştır.** Özet olarak ifade etmek gerekirse,
1. Alem-i mülk, alem-i melekûtun yani alem-i misal-i mutlakın mazharı,
2. Alem-i melekût, âlem-i ceberut yani âlem-i mücerredâtın mazharı,
3. Alem-i ceberut da, âlem-i âyân-ı sâbite'nin mazharı,
4. Âyân-ı sabite, esmâ-i ilâhiyye, hazret-i vâhidiyye'nin mazharı,
5. Esmâ-ı ilâhiyye ve Hz. Vâhidiyye, Hazret-i Ehadiyye'nin mazharıdır.
Hazret-i Ehadiyyet veya mutlak gayb hazretinden, mülk âlemine yani âlem-i insana doğru ortaya çıkışları (zuhur) halinde teşekkül eden varlıklar hiyerarşisi. Yukarıdan aşağıya doğru tenezzülât-ı hamse tabiriyle anılır.

lamaya ve saymaya gücü yeten ve vakıf olandır.

وراحم سائلى اسـتعداداتها بِنِداءِ وجوده وماْ اْرسـلْناك الا رحمةً للْعالم

"Ey Allah'ım! O Muhammed ki **"Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik"** [8] âyet-i kerîmesi ile varlığındaki merhamet hakîkatiyle hazarât-ı hamse tavırlarını anlamaya istekli olanlara cömert davranır.

نقْطَةُ الْبسملَة الْجامعة لما يكُونُ وكَانَ و نقْطَةُ الاَمرِ الْجوالَة بِدوآئرِ الاَكْواْن

"Ey Allah'ım! O Muhammed ki olmuş ve olacağı çevirmiş olan besmelenin sırrını toplayan kudsî nokta[9] ve varlığa çıkacak şeylerin olmasındaki **"Ol"** [10] lafzındaki sırlı emrindir.

سرِ الْهوية ـِ كُلِّ شـْئ ساريةٌ و عن كُلـِّ

[8] Enbiya, 107

[9] Bismillâhın ب sinin altındaki nokta.

[10] كن **"Kün=ol"**

شـْئ مجردةٌ و عاريةٌ

“Ey Allah’ım! O Muhammed ki her şeyde bulunduğu gibi ve her şeyden mücerred ayrı ve üstün olan sırr-ı hüviyyettir.[11] Yani zâtının göründüğü yerdir.[12]

أم ِ ا ِ على خزآئنِ الْفَوٰاضلِ ومستودعهاٗ ومقْسِمهاٗ على حسبِ الْقَوابِلِ

“Ey Allah’ım! O Muhammed ki ilâhî hazînelerinin fâziletlerinin emanet edildiği yer ve bu hazînelerin kâbiliyyet ve isti'dâtlara göre taksim edildiği ve dağıtıldığı yerdir.”

---

[11] **Hüviyyet:** Asıl. Mâhiyyet. Birisinin kimliği, kim olduğu, kökü, esası ve ne olduğu. * Allah Teâlâ’nın varlık sıfatı. * Hamiyyet ve istikametten, ulüvv-ü cenâbdan ibâret olan sıfât-ı hamidedir.

“Allah Teâlâ, Âdem’i yarattı. Böylece onda tecelli etti.” Münzirî, Zekiyüddin, et-Tergîb ve’t-Terhîb mine’l-Hadîsi’s-serîf, Şeriketü Mektebetü ve Matbaati Mustafa el-Bâbî el-Halebi, Mısır, 1373, c. II, s. 615

[12] **"Beni gören Hakk'ı görmüştür".** Buhari,Tabir, 10; Müslim, Rüya, 11; İbn-i Hanbe, III/55; V/356; Heysemî,Mecmau’z zevâid, VII/181; Tebrizî, Mişkâtül-mesâbih, 461; Beyhakî, **Delâilü'n-nübüvve,**VII/45; Tirmizî, **Şemail,** 210.

وموزّعها كَلمة ألاسم ألاعظم وفَاتحة الْكَنـز

الْمطَلْسمِ الْمظْهرِ الاتّمِ اَلْجامعِ بين الْعبودية و

الربوبِية و الْمنشـأ الاَعمِّ اَلشاملِ لِلإمكَانِية

والْوجوبِية الطود الأَشمّ الذى لاَ يزحزِحه التجلّى

عن مقَامِ التمكـ ـِ والْبحرِ الْحضمّ الذى لَم تعكّره

جِيف الْغفَلاَت عن صفآءِ اليـقـ ـِ

“Ey Allah’ım! O Muhammed ki ism-i âzam kelimesi,[13] tılsımlanıp[14] esrârengiz hâle gelmiş

---

[13] İsm-i azam **“En büyük”** isim demektir. Allah Teâlâ´nın isimleri hakkında en büyük ifadesi ile derecelendirme yanlış olabilir. **Gerçekte Allah Teâlâ´nın bütün isimleri büyüktür.** Öyle ise bu ifade niçin kullanıldı? Sorusu akıla gelebilir.

Allah Teâlâ´dan başka şeylerden yüz çevirerek, tam bir ihlâsla zikredilen her isim, İsm-i Âzam´dır, zira harflerin birbirine karşı farklı bir şerefi yoktur.

Fakat bütün isimler İsm-i Azam´ın çerçevesi içinde saklıdır. Şöyle ki, Ulvî ve süflî (dünya) Âlemde Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve selleme muhtaç olmayan bir nesne olmadığına göre, **Hakikat-ı Muhammediye ve İsm-i Âzam´da birdir**, denilmiştir. (ALTUNTAŞ İsmail Hakkı, Sevgili Efendimize Muhammedî Dua [Kitap]. - İstanbul : [s.n.], 2004, s.79)

olan fâtiha hazinesi, kulluğun ve rabliğin noksansız toplanmış olan zuhur yeri, imkân ve ilâhi varlık âlemini çevreleyen umumi kaynak, sebep, tecellilerin kendisini sarsmadığı ve etkilemediği kuvvetli dağın, sana olan yakınlığına gaflet leşleri bulandıramayan büyük okyanusundur.”

الْقَلَمِ النورانِىّ الْجارِي بِمدادْ الْحروف الْعالياتْ
والنفْسِ الساري بِموآدّ الْكلماتْ الـ تامات

“Ey Allah’ım! O Muhammed’in ki; Yüce harflerin mürekkebi kendisinden akmakta olan nur ile ilgili kalemin kelimeleri büyük kıyamete kadar söylenecek maddelere ulaşan rahmanî nefestir.”[15]

الْفيضِ الاَقْدسِ الأَقْدسِ الذا ِ الذى تعـينت بِه
الأَعيانُ واستعدادْاتها مطْلَعِ شمسِ الذات ِ

---

[14] **Tılsım:** Şifre

İnsanın sırrı, Allah Teâlâ’nın sırrının zahirî yönü, Allah Teâlâ’nın sırrı, insanın batının sırrıdır. Bu sırrın ekmeli ise Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemdir.

[15] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin **kalbi kalem, Zat-ı Levh-u Mahfuzdur**.

اسمآءِ ٱلأسماءِ والصّفات ومنـبع نور ٱلإفَاضاة
ِ رياض النسبِ ٱلإضافَاة

"Ey Allah'ım! O Muhammed ki mutlak mukaddes zâttır. Zâtı İlâhî İlminde eşyanın ezelden beri sâbit olan sûret ve hakikatleri ile beşerî âlemde bulunan muhtelif kabiliyetlerde zâtının güneşinden çıkan isimler ve sıfatların isimler sebebi olandır. O nurların çıktığı bahçelerde nisbet ve medet ve yardım istemelerin meydana geldiği mutlak ve mukaddes ihsan fazilet kerem sıfatındır."

خطّ الوحدة بين قَوسى ٱلأحدية والواحدية
وواسطة التـنزل ٱلإلـهىّ من سماءِ ٱلأزلـية
ا ' ارض ٱلأبـَدية

"Ey Allah'ım! O Muhammed ki Ehadiyyet (Birlik) ve Vâhidiyyet (her şey ile birlik) kavisleri arasında birlik, yalnızlık ve teklik çizgisi ve ezeliyyet semâsından ebediyet yurduna olacak olan ilâhî iniş ve çıkışlar vasıtasıdır.

النسخة السغرى الـ ِ تفَرعت عنها الكُبرى

والدرة الْبيضاءِ الـ ِ تــنزلَت ا َ ياقُوتة الْحمراء

“Ey Allah’ım! O Muhammed ki nüsha-i kübrâ (büyük âlemlerin) yeniden doğmasına olan nüsha-i suğrâ (beşeriyette küçük âlem) kırmızı yakuttan maddî âleme inmiş olan parlayan incidir.”[16]

---

[16] **Yakut;** çeşitli renkleri olan kıymetli süs taşı. **İçindeki çeşitli renkler olması birçok özellikleri taşımanın işaretidir.** Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem bütün insanlığa gelmesindeki hikmette budur. Kasid-i Bürde´de bu övgü dile getirilmiştir.

Ayrıca Levh-i mahfuz nurlu bir incidir. Dışı kırmızı yakuttur. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin bilgisi haricinde bir kıymeti yoktur. Allah Teâlâ O´nun adını yazmakla Levh-i mahfuz şerefli bir mahlûk oldu. Çünkü **O, Allah Teâlâ’nın beşer suretinde gönderdiğin bir hakikatidir.**

Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin ruhunun yaratılışında, ilk sözü **Lâilâhe illâllah** olunca, Allah Teâlâ tarafından **Muhammedürrasûlullâh**´la şereflenerek risâlet ve kulluk ihsan olunmuştur.

Lâilâhe illâllah **“kelime-i Muhammedî”,** Muhammedürrasûlullâh **“kelime-i İlâhî”** dir.
Onun için **Muhammedürrasûlullâh** diyen Hakk´tır.

Bu hakikate göre **Lâilâhe illâllah**´ı söyleyen biz değil Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemdir. Bu sebeple bizim lisanımız O´nun lisanı ve dolayısıyla Allah Teâlâ’nın lisanıdır. Bu meseleden büyük ve küçük âlem anlaşılmış olur.

جوهرِ الْحوادث ألِإمكَانِـية الـ ِ لاَ تخلوا عنِ الْحركَة و السكون و مادة الْكَلمة الْفَـهوانِـية الطالعة من كنِّ كُن ا ـَ شهادة فَيكُونَ

“Ey Allah’ım! O Muhammed ki, hareket ve sükûndan hâli olmayan havâdîs-i imkâniyye'nin (dünyevî ve beşeri) aslî cevheridir. **"Ol"** perdesinden **“Ve olur"** şehâdetinde var olmaya sebeb olan mânevî kelimenin asıl maddesidir.”[17]

---

[17] Yaratılışın öncesi Ruh-i Muhammedî, sonu ise insaniyetin yaratılışıdır. Yani bütün kâinatın yaratılışının başlangıcı ve kökü Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimizdir.

Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem yaratılışta da ruhanî yönü ile her şeyden öncedir. Ruhanî ve cismanî cihetlerin özü ve geldiği yerdir. Nitekim hadîs-i şerifte gelir,

“Allah Teâlâ önce benim ruhumu yarattı.”

Nebilerin ve evliyaların ve diğer insanların ruhları da, O´ndan ayrılan tali unsurlardır. Onun için buyurdu ki,

“Ben peygamber iken, Âdem aleyhisselâm çamur ve su içinde idi.”

“Biz sonradan gelmiş, geçmişleriz”

Yani yaratılış itibarı ile sonra gelmiş olsa bile Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimiz mahlûkattan önce yaratılmıştır.

هـيو َ الصور ال ِ لا تبخلى بأحد الا مر ةً لآ اثْـنين ولا بصورة منها ِ لأحد مرتـين

“Ey Allah’ım! O Muhammed ki her şahıs için iki defa zuhuruna imkân olmayıp,[18] belki her insan için bir defa tecelli eden suretin **"heyu-**

Bunun üzerine O kendine mahsus unsurları ile öncelik sahibi oldu. Kâinatın yaratılışı bu hakikat üzere tamam oldu.

Zira mübarek ruhları ruh-u cami olduğu gibi, cisimleri de cism-i kâmil idi. Yaratılmışlardan ve diğer peygamberlerden O´nun şemail-i ve hilye-i şeriflerini derleyecek, toplayacak, kemaline ulaşacak ve tamamlayacak biri gelmedi ve gelmeyecektir.

[18] **Allah Teâlâ iki insana bir tecelli ile iki defa tecelli etmez.**

Yine bir insana dahi bir tecelli ile iki defa tecelli eylemez.

İlâhî tecelli **“O her gün yeni bir iştedir.”** (Rahman,29) âyetinde beyan edildiği üzere Allah Teâlâ her an ve zaman her şeyi yenilemekte olup her şeye ve zamanda ayrı ayrı tecelli etmektedir. Bu husus şuradan bilinir. Gerek insan ve gerek canlı olan ve olmayan bütün mahlûkâtta kalben ve şeklen yekdiğerine farksız benzerliği olmaz. Muhakkak bir farkı olacaktır. Ancak bazılarının aralarında fark olduğu anlaşılması da çok zordur.

la"sıdır.[19]

قُرآن الْجمعِ الشاملِ للْممتنِعِ والْعد ِ وفُرقَان
الْفَرقِ الْقَاصلِ بين الْحادث والْقَد ِ صائمِ نهارِ
انى أَبِيت عند ربى و قآئمِ لَيلٍ تـنام عيـناى
ولاَ يـنام قَلْبِى واسطَة ما بين الْوجود والْعدمِ
مرج الْبحرينِ يلْتقيان و رابِطَة الْحدوث بِالْقَد ِ
بيـنهما برزخ لاَ يبغيان فَذَالك دفْـتر الْأولِ
والْآخرِ و مركَز احاطَةُ الْباطنِ و الظاهرِ

"Ey Allah'ım! O Muhammed ki, olması imkânsız ve mevcut olmayan, yok olan her şeyi çevreleyen Kur'ân-ı Kerim'i toplayan ve Sonradan olan şey ile başlangıcı olmayandır.[20] O öncesi bilinmeyen hâl ve keyfiyet arasında fasıl

---

[19] **Heyula:** Eski felsefede; Eşyanın aslı ve gerçek olan kısmı. Madde Zihinde tasarlanan korkunç hayal. * Gösteriş ve iriliği olduğu halde hiçbir te'siri ve değeri olmayan şey. *

[20] **Yani yaratılışı evrimleşme ve tekâmülden uzak olarak yaratıldı.**

yanı ayırıcı olan **Furkânü'l-Fark**'tır[21].

“Ey Allah’ım! O Muhammed ki **"Şüphesiz ben Rabbim katında terbiye edildim"[22]** gündüzünün oruçlusu (hata ve kusur yapmayanı ve **"gözlerim uyur ama kalbim uyumaz"** [23]gecesinin ibadet edenidir. **“İki denizin birleştiği yer"[24]** âyet-i ile varlık ve yokluk arasında vâsıta, **"Fakat aralarında bir berzah** (perde) **vardır, karışmazlar"[25]** âyetince yokluğun varlığa çıkışında ezeliyetle ilgisinde bağ ve bitiştirendir. O, Evvel ve âhir defterinin hülâsası özü, bâtın ve zahirdeki kuşatmanın da merkezidir.”

حبِيـبك الذى اسـتجلَـبت بِه جمالَ ذَاتك على منصة تجلّـياتك

“Ey Allah’ım! O Muhammed ki ilâhî zât-ı cemâlinin tecelliyât makamın üzerindeki görünmesine sebep olan ilâhî sevgilin ve bütün

---

[21] Furkânü'l-Fark: Hakkaniyetle iyi ile kötüyü, doğru ile yanlışı farkedip ayırandır.

[22] **“Beni Rabbim terbiye etti, ne güzel terbiye etti.”** (Münâvî, Feyzu’l-Kadîr, 1/224-225; Aclûnî, Keşfü’l-Hafâ 1/72)

[23] Buhari, Teheccüd; 16.

[24] Rahman, 19

[25] Rahman, 20

tecellilerde ilâhî teveccühlerin kıblesidir."[26]

وخلعت عليه خلعة الصّفَات والأسماءِ وتوجته بِتاجِ الخلاَفَة العظمى

"Ey Allah'ım! O Muhammed ki Sıfat ve esma kaftanı kendisine giydirdin ve en büyük hilâfet tacıyla taçlandırdın."[27]

---

[26] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin yaratılışı kendine has bir özellikte oldu ki, benzeri bir daha tecelli etmedi. Diğer yaratılan bütün nesneler O´nun nurundan dağılanlar olmakla hayat buldular. Fakat bu yaratılışta bir patlamaya benzeyen uzaklaşmalar oldu. Bu neden merkezden uzağa düşenlerde ayrılık ve başkalık meydana getirdi. Böylece imânî ve ruhî yönden farklılıklar oldu.

Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem buyurdu ki;

"Ruhlar toplu ordulardır. Onlardan ezelde Allah Teâlâ yolunda birbiriyle tanışanlar anlaşır, Allah Teâlâ uğrunda tanışmayanlar ise dünyada zıtlaşırlar" (Buhari)

Bu sebeple çok kere İslam´a davet ettiği halde tabii olmayanlar o zamanda O´ndan uzakta olmalarıdır. Bu onların teveccühlerinde zayıflık meydana getirmiş, ayrılığa benzer hal almıştır.

[27] Allah Teâlâ yeryüzünde halife yaratacağım derken burada kastedilen hakikat Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemdir. Halifeden maksat, aslın makamına bakabilen demektir. Allah Teâlâ'nın yerine

و أسريت بِجسده لـيلاً من الْمسجِد الْحرامِ
ا َ الْمسجِد الاَقْصى ح انـتهى ا َ سدرة
الْمنـتها و ترقى ا َ قَاب قَوسينٍ اَو اَد َ فَأسر
فُـؤآده بِشـهودك حيثُ لاَ صباح و لاَ مساءَ ما
كَذَب الْفُـؤآد ما رأىٰ و اَقر بصره بِوجودك
حيثُ لاَ خلاَ و لاَ ملاَ ما زاغَ الْبصر و ما طَغىٰ

“Ey Allah’ım! O Muhammed ki mübarek cesediyle **Mescid-i Haram**'dan **Mescid-i Aksâ**'ya, oradan uyanık hâlde **İsrâ** olunarak **Sidretü'l-Müntehâ**'ya ulaştırıp, **“Kâbe kavseyni ev ednâ”** sırrına yükselttiğindir. Gündüz ve gecesi olmayan bir yerde zât-ı ilâhîni gösterdiğinde O’nun kalbinde sevinç hâsıl olmuş, gönlü bu görüşün tecellilerinde hatâya düşmemiştir.[28] **"lâ-halâ ve**

---

vekil olacak yoktur. Buradaki mana Allah Teâlâ’nın esrarını müşahede kabiliyetine sahip olmak demektir.

Sonuç olarak Allah Teâlâ, **zat-ı, isimleri ve sıfatları** ile Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem tam olarak tecelli etti.

[28] “Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem, insanoğlunun yükselebileceği son mertebeye vardıktan sonra,

lâ-melâ" (Boş ta değildir, dolu da değildir) denilen birliğinin şehrinde gözü aydın olmuş, gözünde kayma ve gönlünde bir değişme olmamıştır."[29]

---

tekrar bu noksanlıklar ve ıstıraplar dünyasına dönmüştür. Mi'rac'dan bu dönüş, bütün nebiler ve velilere nazaran Hz. Muhammed'e bir fevkaladelik kazandırıyor. Böyle bir dönüşün ifade edeceği ilk mana, Hz. Muhammed'in kendini ve elde ettiği bütün mertebeleri hemcinsleri uğruna feda ettiği keyfiyetidir. Ve bu keyfiyet hem velayetle nübüvvet arasındaki farkı, hem de öteki nebilerle son Resûl'ün farkını bariz bir şekilde ortaya koyar. Büyük İslâm Sûfisi Gengûhî'yi dinleyelim:
"Hz, Muhammed Mustafa Mî'rac esnasında semaların en yükseğine erişmiş, manevî ilerlemelerin, ruhanî tekâmüllerin en ulvî mertebelerine varmış, sonra da yeryüzüne dönmüştür. Yemin ederim ki ben o şahikalara ulaşmış olsaydım, asla geri dönmezdim. (Bkz. Muhammed İkbal, Dinî Tefekkürün yeniden Teşekkülü, 142. Tercüme eden: Sofi Huri.)
[29] Mahlûkların kavrayışları hakikate yol bulmuş değil: Hakikatin yaratılmışla, yaradılışla alâkası yok. İç âlemimizden yükselen sesler, gerçi, hakikate yönelmiş tırmanışlardır; lâkin yaratılmışın ürpertileri hakikate götürmüyor.

Hakikat ilmine akıl erdirmek çok zor. Nerde kaldı hakikatin hakikati… Oysaki Hakk, hakikat denenin de ötesinde. Ve Hakk hakikatten başka bir şey.

Pervane ışığın etrafında sabaha kadar uçar da bu hâli en tatlı sözlerle hikâye etmek için şekillere döner. Sonra nazlanıp övünür de vuslatta kemâle öze-

nerek gururlanır.

Kandilin ışığı hakikatin ilmi; sıcaklığı hakikatin hakikati. Alevin içine dalmaksa hakikatin hakkı.

Ve pervane doymadı ışıkla, hararetle, attı kendini alevlere. Şekiller hâlâ beklemede: Haber verecek **“nazar”** yoluyla pervane.

Pervane uçtu, döndü, eritti kendini ve yok oldu ortalardan. Resimsiz, cisimsiz, isimsiz, unvansız hâle geldi. Artık ne için dönecekti şekillere? Vuslattan sonra hangi “Hal” vardı ki döne?.. **“Nazar”** a ulaşan kulak vermez **“Haber”** e. Ve **“Manzûr”**a kavuşan aldırmaz **“nazar”** a.

Tembel ve boş vermişe göre değil bu sırlar. Anlamaz bu manaları fâni, cânî: Onlar ki emelleri sadece emânî...

Sanki ben, sanki ben...
Ben sanki O'yum.
Yahut O sanki Ben'dir.
Benden çekinme eğer sen Ben'sen!
Ey zanlara esir olan, beni ben sanma!
Ben, ben değilim.
Ben, ben olmadım; ben olmayacağım.

Eğer ben yalnız deriyi biliyor, tanıyorsam ve benim “Hâl” im buysa, bu hal temiz değil. Fakat eğer ben Oysam, işte o zaman temizim. Lâkin ben O değilim ki...

Anladınsa anla!

Anlayamazsın ki...

Ahmed'den gayrısına açılmadı bu sırlar.

Ahmed ki **“Sekaleyn”** den gizlendi. Görmedi gözü **“eyn”**. Öyle ki önünde ne **“reyn”** kaldı, ne **“meyn”**. **“Fekâne Kâbe Kavseyn”**. Hakikat ilmi

صلّ اللهم عليه صلوةً

“Ey Allah’ım! Yukarda zikrettiğim güzel ve yüksek vasıfları olan Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve selleme salavâtını ulaştır.”

تصلّ بها فَرعى ا ً أصلى و يصلُ بعضى ا ً

كُلّى لتــتحد ذَاتى بذَاته وصفَاتى بصفَاته وتــقر

---

geçidi'ne varınca gönlünün derinliklerinden haberler saçtı. Hakikatin Hakk'ına erince de boş verdi murada. Ve iyice teslim oldu Cevâd'a. Hakk'a ulaşınca da kalmadı orada. Döndü geri ve şöyle dedi:

“Sana secde etti gözbebeğim
Sana iman etti yüreğimi”

Gayelerin gayesine varınca şöyle konuştu: **“Seni, Zatın'a lâyık bir övgüyle övmekten âcizim.”** Ve hakikatin hakikatine vasıl olunca da **“Sen, kendi Zatına nasıl övmüşsen, öylesin.”** diye boynunu büktü.

Heva ve hevesi kaldırıp attı da gayeye ulaştı. Ve gördüğünü kalbi yalana çıkarmadı.”(Necm,11) Ve Sidre-i münteha... Bakmadı orada hakikatin hakikatine, sola; hakikate, sağa… **“Onun gözü hedefini şaşmadı”** (Necm,17), sapmadı sola-sağa. (**Fehm Tâsini; Hallac-ı Mansur trc: Yaşar Nuri ÖZTÜRK** Tavasin [Kitap]. - İstanbul : Fatih, 1976, s.79-81)

الْعين بِالْعينِ و يفر الْبين من الْبينِ

“Ey Allah’ım! Muhammed'ine öyle bir salât ile salât et ki o salât sayesinde benim cüz’üm aslıma, cüz'üm bütünlüğüme birleşmiş olarak zâtım, zât-ı Muhammed'le sıfatım sıfât-ı Muhammed'le ulaşıp bitişme halimi kazanıp ve zâtıyla kendim gayeme kavuşup aramızda bir ayrılık kalmamasını diliyorum"

وسّلم علَيه سلاَماً أسلَم بِه ِ متابِعته من التخلف و ِ طَرِيقِ شريعته من التعسف ِ لاَفْـتتح باب محـبتك اياى بِمفْتاَحِ شريعته وأشهدك ِ حواسِ و أعضائيِ من مشكَاة شرعه و طَاعته و أدخلَ وراءَ حصنِ لآ اله الا و ِ أثـَره خلْعةُ ِ مع ا ِ اذْ هو بابك الذى من لَم يقْصدك منه سدت علَيه الطرق والأبواب ورد بِعصاة الأدبِ ا َ اصطَـبلِ الدوابِّ

“Ey Allah’ım! Muhammed'ine öyle bir selâm et ki bu selâm ve emniyetiyle ona tabi olanlar muhalefet etmekten emin olsunlar, şeriatını

bozup yoldan çıkmayıp muhabbet kapıları üzerlerine açılsın. Bu şekilde şeriat ve itaat aynasında duyguları, azaları ve varlıkları hakikatinde Senin yüzünü müşahede edebilsinler.

Yine bu selâm ile eseri olan **"Li ma'a Allah"**[30] kaftanını giyip **Lâilâhe illâ'llâh** kalesine girebilsinler. Çünkü Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellemden hususi kapındır. Bu yüzden onun şeriatı ve edebi ile hayvanî özellikleri reddettin ondan başka kapıları kapattığın gibi, başka yolları istemedin.."[31]

---

[30] **"Benim Allah Teâlâ ile beraber olduğum öyle bir vakit vardır ki, benimle birlikte o vakit içine ne bir mukarreb melek ne de bir mürsel nebi sığar." (**Muteber hadis kitaplarında olmayan bu rivayete ilk olarak Kuşeyri'nin Risalesi'nde rastlanmaktadır. Zayıf ve mevzuat kitaplarında zayıf ve mevzu olduğu belirtilir. Bkz. Sehavî, 565; Aclunî, 1/173, 174; Aliyu'l Kari. 291)

مع ا وقت لا يسع فيه ملك مقرب ولا ن مرسل

Seyr Maa'llah: Arapça, Allah Teâlâ ile seyretmek demektir. Dört basamaklı seyr-ü sülûk'un üçüncü basamağı. Buna **"sefer-i sâlis"** veya **"fark ba'de'l-cem"** denir. Bu mertebede ikilik kalkar. Buna, **"makâm-ı Kabe kavseyni ev ednâ"** adı verilmiştir. Seyr maallah'ın sonu velayettir.

[31] Ali el-Havvas kaddese'llâhü sırrahu'l azîze sordular:

"Bir ayette: "Şüphesiz Rabb'ım dosdoğru bir yol üzeredir." (Hud, 56) buyuruyor. Allah'ın izlediği bu

اَللهم يا ربِّ يا من لَـيس حجابه الا النّور ولاَ خفاَه الا شدةُ الظهورِ

“Ey her şeyin Rabbi olan Allah’ım! Ey şiddetli zuhurunda yaratılmışlardan gizleyen kendisine nuru perde olan Allah’ım!”

اَسأَلُك بِك ِ مرتـبة اطْلاَقك عن كُلِّ تقْيِيد اَل ِ تفْعلُ فيها ما تشاءُ و ما تريد و بِكَشفك عن ذَاتك بِالْعلْمِ النوريِّ وتحوا ـِلك ِ حضرت صورِ اَسمائك و صفَاتك بِالْوجود الصوريِّ

“Ey Allah’ım! Bağıntıların ve kayıtların olmadığı makamda bütün suretlerde zâtının isim, sıfat ve fiillerin, nurlu ezelî ilimin, keşfettirmenle, isim, sıfat, fiil hallerinde Senin istediğin şey-

---

yol hangi yoldur?”

Cevap verdi:

“Muhammed Mustafa'nın yolu. İnsan bu yola girince kendisine Allah Teâlâ'yı rehber edinmiş olur.” (Hallac-ı Mansur trc: Yaşar Nuri ÖZTÜRK Tavasin [Kitap]. - İstanbul: Fatih, 1976, s.72)

leri yapmayı ve Senden, yine Seninle istiyorum.”

أنْ تصلّى على سـيّدنا محمد صلاةً تكْحلُ بِهاَ بصـ تى بِالنورِ الْمرشوشِ ـِ الأزلِ ـِ لأشهد فَنآءَ ما لَم يكُن و بقاءَ من لَم يزلْ

“Ey Allah’ım! Muhammed'ine öyle bir salât ile salât et ki, o salât ile ezelde saçılmış olan nurla gönül gözüme sürmesi çekilmiş olarak varlığa çıkamayan fânî şeylerin yokluğuna ve zeval bulmayacak bakânı görmeye ve müşahede etmeye kudretim olsun.”

و أرى الأشياءَ كَما هى ـِ أصلهاَ معدومةً مفْقُودةً

“Ey Allah’ım! Bu şekilde eşyayı aslı ile yokluğunda, kaybolduğunda, varlığa çıkışındaki vasıflarını göreyim”

وكَونِهاَ لَم تشم رايِحةَ الْوجود فَضلاً عن كَونِـهاَ موجودةً و أخرجـ ـِ

"Ve bunun yanı sıra eşyanın varlık kokusu olmadığında varlığa çıkışında O'nun faziletini göreyim"[32]

اللهم بِالصلاَة علَيه من ظُلْمة أنانِـيـ ـِ ا ـَ النورِ
ومن قَـبرِ جِسمانِـيـ ـِ ا ـَ جميعِ الْحشرِ و فَرقِ
النشورِ

"Ey Allah'ım! Muhammed'ine bu salâtın bereketini, benliğimin karanlığından kurtularak nuruna ve kabir olan cismimden kurtulmuş olarak, ölülerin canlanıp ayrıştığı haşir yeri ve yayıldığı zamana kadar isterim."

وأفض علَى من سماءِ توحيدك اياك ما تطَهّر ـِ
من رجسِ الشّرك و الْإِشراك و انـعش ـِ
بِالْموتة الْأو ـَ والْولاَدة الثّانِية و احيِ ـِ بِالْحياة

---

[32] Âleme değer veren insanını varlığıdır. Her insan eşi olmayan biricik mucizedir, fakat Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin yaratılışı bu mucizenin tamamlandığı cevherdir. Yoksa kâinatın varlığı Allah Teâlâ katında yok sayılacak kadar küçük bir şeydir. Bu nedenle O´nun hakikatini keşfetmek mümkün değildir.

الْبَاقية ِ هذه الدنياَ الْفَانِية

“Ey Allah’ım! Senin tevhid semandan üzerime bereketler ve feyzler indir ki, şirkin ve tuzaklarının pis hallerine düşmekten temiz kalayım. Bana birinci ölümden sonra ikinci doğumu yaşat ki fâni dünya hayatından kurtulup bâki hayata geçip diri kalayım.”[33]

---

[33] Muhittin Uysal **“ tasavvuf kültüründe yalnız İmam Rabbânî kaddese’llâhü sırrahu’l azîzin Mektûbât’ında hadis formuyla geçen bu söz Hz. İsa aleyhisselâma ait bir sözdür”** demektedir. bkz. Muhittin Uysal, Tasavvuf Kültüründe Hadis, Tasavvuf Kaynaklarındaki Tartışmalı Rivâyetler, Konya 2001, s.261

“Ey tâlib-i irfan-ı Muhammedi olan âşıklar! Bu sözleri anlayabilmeleri için tabiat-ı esfelînden melekût semâlarına vülûc (sokulma) etmeleri yani iki kere doğmaları ile mümkün olur. Birisi anadan diğeri kendinden doğmasıdır. Nitekim Hz. İsâ aleyhisselâm **“Men lem yûled merreteyni len yelice melekûtissemâvâti ve-l arz”.** Yani **“İki kere doğmadan eşyanın cevherini anlayamaz.”** buyurmuştur.

(Niyazi-i Mısri, Risale-i eşrat-ı saat [Kitap]. - Atatürk Kitaplığı, İstanbul : [s.n.]. - Cilt 297.453 NİY-BEL_Yz_K.000502/02; 297-7 MC_Yz_K.000339/06.

Niyâzî-i Mısrî Sadeleştiren: Erdem MEMİŞOĞLU, Risâle-i Eşrât-ı Saat [Kitap Bölümü] // Ehlibeyt Aşkı ve Niyâzî-i Mısrî. - Ankara : İmaj, 2003, s.71-74)

واجعلْ ِ نورا أمشى بِه ِ النـّاس فَأرى بِه
وجهك أينما توليت بِدون اشتباه و لاَ الْتباس
ناظرا بِعي ِ الجمع و الْفَرق فاصلاً بين الْباطل و
الْحقّ دالا بِك عليك وهاديا بِإذْنِك اليك يا
أرحم الراحم

“Ey merhametlilerin en merhametlisi Allah’ım! Bana nur ver ki [34] insanlar arasında yürüyeyim. Yine bu nur ile tereddüde ve şüpheye düşmeden ne tarafa dönersem cem’ ve fark gözüyle yüzünü göreyim.[35] Batıl ve hakkı birbirinden ayırayım. Seni, senin kılavuzluğun ile bulup hidayete kavuşayım.”

---

[34] **“Allah, mahlûkatı zulmette yarattı, sonra onların üzerine nurundan saçtı. O nurdan kime isabet ederse hidâyet bulur. Her kime isâbet etmezse delâlette kalır.”** (Müslim, Münâfikun, 27; Ahmed b. Hanbel, II, 327)

[35] **“Muhakkak sizler Rabbinizi göreceksiniz.”** Ebû Hacer, Muhammed es-Saîd, Mevzûatü etrâfi’l-hadîsi’n-nebeviyyi’s-şerîf, Beyrut, 1989, Dâru’l-Fikr, I, 498

صلِّ و سلّم على سيّدنا محمد صلاةً تتقبلُ بِها دعائى و تحقّق بِها رجائى

"Ey Allah'ım! Salât [36] ve selâmın O Muhammed'e olsun ki; bu salât ile dualarımız kabul olsun, isteklerimize kavuşalım."

و على آله آلِ الشهود و العرفان و أصحابِه أصحابِ الذوقِ و الوجدان ما انتشرت طُرةُ لَيلِ الكيانِ و استفرجِ العيان

"Ey Allah'ım! Yine müşahede ve irfan ehli, zevk aldığı ashâbına ve vicdan sahibi ailesine de tabiatımızdaki huyların karanlığı dağılıp açıkça sırların görünüp yüzümüzün parlamasına kadar salât ve selam etmeni diliyoruz."

آمـ و سلام على المرسلـ و الحمد ـِ ربِّ

---

[36] **"Salât; Allah Teâlâ'dan rahmet, meleklerden duâ ve istigfâr, müminlerden ise duâ"** manasındadır.

العالم

“Ey Allah’ım! Duamızı kabul buyurmanı, selamın diğer Rasüllerine ve nebilerine de olmasını diliyoruz.”

“Hamd âlemlerin Rabbi’nedir.

